

Avgörande

- 1) Ansökan om uppskov med verkställigheten avslås.
- 2) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Talan väckt den 28 april 2021 – Republiken Bulgarien mot kommissionen**(Mål T-235/21)**

(2021/C 263/34)

*Rättegångsspråk: bulgariska***Parter***Sökande:* Republiken Bulgarien (ombud: Ts. Mitova och L. Zaharieva)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/261 av den 17 februari 2021 om undantagande från unionsfinansiering av vissa utgifter som betalats av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) ⁽¹⁾ i den del som avser budgetpost 6200 i den mån som den innebär att utgifter som Republiken Bulgarien har haft och som uppgår till 7 656 848,97 euro undantas från unionsfinansiering, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Den första grunden avser åsidosättande av artikel 52 i förordning nr 1306/2013 ⁽²⁾ jämförd med artikel 34 i förordning nr 908/2014 ⁽³⁾ och riktlinjerna för beräkning av finansiella korrigeringar för år 2015 ⁽⁴⁾, rätten till försvar, principen om lojalt samarbete, den kontradiktoriska principen och principen om god förvaltning, genom att det skett en ändring av den rättsliga grunden såvitt avser kontrollen av överensstämmelse med stöd av vilken utgifter som är föremål för det omtvistade beslutet undantagits från unionsfinansiering.
2. Den andra grunden avser åsidosättande av artikel 296 FEUF genom att skälen i beslutet 2021/261 är motstridiga och otillräckliga.
3. Den tredje grunden avser åsidosättande av artikel 54.5 a jämförd med artikel 54.1 i förordning nr 1306/2013. Europeiska kommissionen har nämligen gjort en felaktig tolkning och anser att fristen på 18 månader som föreskrivs i artikel 54.1 i förordning nr 1306/2013 i förevarande fall börjar löpa efter det utbetalande organets mottagande av Olaf:s kontrollrapport.
4. Den fjärde grunden avser åsidosättande av artikel 54.5 c jämförd med artikel 54.1 i förordning nr 1306/2013, artikel 325 FEUF samt subsidiaritetsprincipen och principen om processuell autonomi, genom Europeiska kommissionens ogrundade och felaktiga slutsats att det utbetalande organet inte har agerat tillräckligt skyndsamt för att fastställa de omtvistade beloppen och har agerat oaktsamt när den inte inledde ett förfarande för återkrav inom den frist som föreskrivs i artikel 54.1 i förordning nr 1306/2013.

5. Den femte grunden avser den omständigheten att det belopp som har fastställts i det omtvistade beslutet avser utgifter som undantagits från unionsfinansiering, vilket innebär att bestämmelserna i artikel 54 i förordning nr 1306/2013 inte följts och att proportionalitetsprincipen åsidosatts.

(¹) EUT L 59, 2021, s. 10.

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitikens och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 (EUT L 347, 2013, s. 549).

(³) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 908/2014 av den 6 augusti 2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 med beaktande av utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, räkenskapsavslutning, regler om kontroller, värdepapper och öppenhet (EUT L 255, 2014, s. 59).

(⁴) C(2015) 3675 final.

Talan väckt den 4 maj 2021 – Pšonka mot rådet

(Mål T-242/21)

(2021/C 263/35)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Sökande: Artem Viktorovyč Pšonka (Kramatorsk, Ukraina) (ombud: advokaten M. Mleziva)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2021/394 av den 4 mars 2021 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (¹), och rådets genomförandeförordning (EU) 2021/391 av den 4 mars 2021 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (²), i den mån som detta beslut och denna förordning avser sökanden,
- fastställa att Europeiska unionens råd ska bära sina egna rättegångskostnader och förplikta rådet att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten till god förvaltning

- Till stöd för sin talan gör sökanden bland annat gällande att Europeiska unionens råd inte har iakttagit vederbörlig omsorg och uppmärksamhet vid antagandet av det angripna beslutet, eftersom rådet innan det angripna beslutet antogs inte tog ställning till sökandens argument och de bevis som han hade lagt fram till stöd för sin sak, och eftersom rådet i första hand förlitade sig på den korta sammanfattning som gjorts av Ukrainas allmänna åklagarmyndighet och inte begärde någon kompletterande information om hur utredningarna i Ukraina hade förlöpt.

2. Andra grunden: Åsidosättande av sökandens rätt till egendom

- Sökanden gör i detta sammanhang gällande att de restriktiva åtgärder som vidtagits mot honom är oproportionerliga, går utöver vad som är nödvändigt och utgör ett åsidosättande av de folkrättsliga garantierna för skydd av sökandens rätt till egendom.